

Desatero Božích přikázání – XVII.
3. přikázání
Proč slavíme neděli jako sváteční den.

Farní dopis č. 200 – květen 2020

Milí farníci a poutníci.

Prožíváme stále ještě dobu vnějšího omezení pohybu, což má mnohou spojitost s různými věcmi našeho každodenního života. I přesto se však můžeme „setkat“ u farního dopisu alespoň na dálku přes techniku, která to v dnešní době umožňuje. Vnější okolnosti nám tak nemohou zabránit v pokračování v povídání o Desateru Božích přikázání. Dnes se tak dostáváme už ke třetímu z nich, vztahující se prožívání neděle jako svátečního dne. Dne, který podle Božího ustanovení máme prožívat jako den odpočinku a setkání s živým Bohem. Proto vám všem přeji milé zastavení nad těmito řádky.

Nejprve si však můžeme položit otázku: Jaký je význam a důvod slavit právě neděli jako sváteční den? Úvaze o svátečním dni a jeho významu pro život člověka a církve se už v apoštolském listě nazvaný „Dies Domini“ (latinsky: Den Páně) zamýšlel papež Jan Pavel II.. Hned v úvodu tohoto listu papež zdůrazňuje, že neděle je „opěrný bod dějin“ a že „den Páně je pán dnů“ (DD 2). Samotný název pro neděli odvozený z latinského (dies) dominica, tj. „den Páně, pochází ze skutečnosti Kristova vzkříšení ke kterému podle svědectví Písma sv. a samotných apoštolů v tento den došlo. Je to „Pánův den“ a proto je tento den Jemu zasvěcený. Proto skutečnost Kristova vzkříšení církev slaví nejen jednou ročně o Velikonocích, ale každou neděli.

Slavení neděle, jako svátečního dne, tak už není jen obyčejnou událostí v průběhu týdne ale vstupem do „živého dění“ – setkáním se Zmrtvýchvstalým Ježíšem, který žije a přichází.

Dále Jan Pavel II. ve svém listě v odd. 33 vysvětluje, co se při mši sv. každou neděli opakovaně uskutečňuje. Je to zkušenost velikonočního večera, kdy se učedníkům, když byli spolu, ukázal vzkříšený Pán. S tímto okamžikem setkání Vzkříšeného Ježíše s apoštoly je spojeno přání pokoje, který svět dát nemůže. Ježíšovo přání pokoje totiž znamená odpuštění a přijetí, které osvobozuje od strachu a výčitek. Apoštolové pak tento „pokoj Vzkříšeného“ postupně přijali do svých srdcí. Pokoj, který Ježíš dal apoštolům a dává i nám tak pramení z prázdného hrobu a z události vzkříšení.

Událost Ježíšova vzkříšení, kterou ve sváteční den při mši sv. slavíme a prožíváme, tak ukazuje, že On je Pánem času a že vše má pod kontrolou. Prožíváním neděle jako svátečního dne se tak postupně učíme více Bohu důvěřovat. Do veškerého času, prožitých událostí a situací se učíme zvat Ježíše, který se všeho ujímá, bere za své a do našeho každodenního života a prožívání přináší svůj pokoj.

Slavení neděle v nás také obnovuje vědomí, kdo jsme a proč žijeme. Je to trochu tak, jako když dítě jezdí ze školy nebo z práce na víkend za rodiči do rodného domu. Takové návštěvy připomínají, že realita týdne není jediná realita života. Že vedle týdenní reality problémů, spěchu, našich vítězství a proher je realita lásky a Božího vítězství. Nedělní „zkušenost velikonočního večera“ je o tom, že Bůh nás chce políbit a obdarovat pokojem. Vzpomeňme si, co se vše odehrálo během toho týdne před tím, než se Pán zjevil učedníkům. Jaká byla zkušenost tohoto jejich týdne? Neobstáli na křížové cestě s Pánem. Ne vše vyšlo, jak by si

přáli, Ne vše pochopili. Utekli. Selhali. Uzavřelo je to okolnímu světu a možná také sobě navzájem. Kdo ví, co, kdo a komu vyčítal a zazlival. A možná ani to ne – možná se spíš všichni „potkali“ v prožívaném strachu: co teď s nimi bude? Tento týden se opravdu nepovedl.

Pán přesto a možná právě proto, přišel mezi ně a ukázal jim ruce a bok. V této chvíli velmi osobního setkání je patrná veliká Boží touha obdarovat učedníky sám sebou a plody vykoupení. Škoda, že ne vždy jsme schopni se na neděli podívat z Božího pohledu. Omezujeme se často na to, že je to Boží přikázání, a proto bychom měli neděli slavit. Ano, určitě, je to tak. Co chce pro nás Bůh, je vždy pro nás dobré. Není ale neděle také čas, kdy nám Bůh chce ukázat sám sebe a říct nám něco o sobě? Nechce nám ukázat něco důležitého i o nás a o našem životě? Nechce vytvořit s námi prostor intimního sdělení? Neděle je tak dnem setkání člověka s Bohem.

Určitě najdeme hodně důvodů proč slavit neděli. A jak ji například slavit nám ukazuje následující svědectví babičky a jejího vnuka, které on vypráví: „Kdysi mi babička vyprávěla, že když šli na mši sv. do kostela, šli naboso a boty obuli až u kostela, aby se cestou neponičily. Možná důvod nést boty v ruce byl spíš praktický než duchovní, vždy jsem ale tento obraz spojoval s pokorou před Bohem. Možná že také naše důvody ke slavení neděle budou různé, zkusme ale prožívat neděli s pokorou před Bohem. Svata Faustyna Kovalská napsala ve svém „Deníčku“: „Pamatujte si pro celý tento život, že tak jako vody stékají z hor do údolí, tak také Boží milosti stékají pouze na pokorné duše“ (Deníček 1933). Určitě každou neděli pro nás Bůh připravil velké milosti. Pokud si to uvědomíme, uvěříme tomu a budeme za to Bohu děkovat, poroste v nás vděčnost – a vděčnost souzní s pokorou.

S požehnáním pro všechny...

P. Stanislav Váša

Něco málo k povzbuzení či zamyšlení:

Proč bych měl chodit do kostela?

Jeden dobrý a velmi horlivý katolík napsal řediteli jistých novin dopis, v němž si stěžoval, že už se mu nechce chodit každou neděli do kostela.

„Chodil jsem do kostela třicet,“ napsal, „a za tu dobu jsem si vyslechl asi tři tisíce kázání. Ujišťuji vás, že si nepamatuji ani jediné. Proto si myslím, že ztrácím čas a že ho ztrácejí i kněží, když kážou.“

Po zveřejnění dopisu se rozpoutala v rubrice „Dopisy řediteli“ vášnivá debata. Mnoho lidí dávalo pisateli dopisu za pravdu. Debata se táhla dlouhé týdny, až jednou někdo napsal:

„Jsem ženatý už třicet let. Za celou tu dobu mi moje žena připravila třicet dva tisíc jídel a přísahám, že si nepamatuji ani na jedno menu. Vím ale jedno: každé to jídlo mě živilo a posilňovalo, abych mohl dělat svoji práci. Kdyby mi je moje žena nenachystala, byl bych dnes už mrtvý. A kdybych se nechodil nasytit do kostela, byl bych dávno mrtvý duchovně.“

Kdyby měl Bůh ledničku, měl by na ni tvoji fotku.

Kdyby měl facebook, určitě by ji tam měl také.

Každé jaro ti posílá květiny a každé ráno úsvit.

Pokaždé, když s ním chceš mluvit, tak ti naslouchá

Může bydlet kdekoli ve vesmíru, ale vybral si tvoje srdce.

Hledej ho! Bůh je do tebe zamilovaný.

Bůh neslabil dny bez utrpení, úsměvy beze smutku, slunce bez deště.

Slíbil ti sílu ve všech situacích, útěchu v zármutku a světlo na cestu.

A spokoj se s pouhým „děkuji“.

Veledíla

Abraham byl starý; Jákob byl tluchuba; Lia byla ošklivá; Josef byl sexuálně zneužívaný; Mojžíš koktal; Gedeon byl chudý jako myš; Samson byl důvěřivý sukničkář; Rachab byla nevěstka; David byl zrádce a gauner; Eliáš měl sebevražedné tendence; Jeremiáš měl deprese; Jonáš byl

nesnášenlivý rasista; Rút byla chudá vdova; Jan Křtitel byl výstředník; Petr byl výbušný a zbabělý; Marta byla ustrašená; samařská žena se pětkrát rozvedla; Zacheus byl lakomý a nečestný; Tomáš ničemu nevěřil; Pavel byl protikřesťanský fundamentalista; Timotej byl nesmělý a nejistý; Ty jsi... ty.

Ale Bůh, který všechny tyto lidi „k ničemu“ použil pro svoje Království, udělá veledílo i z tebe, když se přestaneš pořád na něco vymlouvat.

Krátké zprávy pro vás:

358. měsíční pout' 1. soboty se koná (dá li Pán Bůh) 2. 5. 2020

Mši sv. v 18.00 hod. mši sv. v kostele celebruje kněz soukromě s ohledem na aktuální nařízená omezení vyhlášené vládou.

Poutní kostel bude otevřen po celý den pro soukromou modlitbu.

Všechny další akce a poutě se budou konat v závislosti na délce trvání mimořádných opatření vyhlášených v souvislosti s pandemií Koronaviru.

Poutní zájezdy – do Medžugorje 2020

Oznamujeme, že v letošním roce připravujeme poutní zájezdy na oblíbené místo mnoha milostí i obrácení - do Medžugorje. **První zájezd se uskuteční v době modlitebního festivalu – v termínu 29. 7 až 7. 8. 2020, druhý zájezd 4. – 11. září 2020. Oba poutní zájezdy budou doprovázet kněží.** Počítáme též se zastávkou u moře. K celkové duchovní pohodě přispívá velmi dobré společenství věřících lidí. Více informací najdete na www.medju.blog.cz případně můžete volat na tel. číslo **731 604 178**. Přihlásit se můžete na emailové adrese **nemecjan3@seznam.cz** Na každého se těšíme

359. měsíční pout' 1. soboty se koná (dá li Pán Bůh) 6. 6. 2020

V 15.00 hod. německá mše svatá; v 18.00 hod. mši sv. v Lurdské jeskyni případně v kostele celebruje P. Jiří Janalík, působící v Brně.

**Adresa: Řím.katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 533 534 944**